

विवाहः

धाम्यादित्यं तूर्यं च उत्तिकादिहिषटककम् ।
एवं निरौचयेदिधं कथामले सुरे गुरौ ।
पश्य शीघ्रामित्रेषु देशे यामे पुरे गहे ।
एकनाडीस्थितानि यदि सुवृत्तरकन्योः ।
सदा वेधं विजानीयात् गुर्वादिषु तथैव च ।
प्रकटं यस्य जन्मर्त्तं तस्य जन्मर्त्तो व्यधः ।
प्रनष्टं जन्मर्त्तं यस्य तस्य नामर्त्तो वेत् ।
द्युयोजन्मयोर्विधो इयोनामयोस्तथा ।
नामजन्मर्त्तो विधो न कर्त्तयं कदाचन ।
एकनाडीस्थिता चेत् स्थात् भूत्तुर्नाम्यात्
चाङ्गात् ।

तस्मान्नाडीयो वौल्लो विवाहे शुभमिच्छता ।
प्राङ्माण्या वेधतो भर्ता मध्यनाथो भवते ।
तथां ।

एकनाडीयो विधा नियते नाचं संश्रयः ।
एकनाडीस्थिता यत्र गुरुमन्त्रलक्ष्मे देवताः ।
तत्र इषं रुजं गृह्यं क्रमेण फलमादिशेत् ।
प्रभुः पश्याङ्गामित्रं देशो यामः पुरं शहम् ।
एकनाडीगता भवता अभवता वेधवर्जिता ॥”
प्रतिप्रसवमाह व्योतिष्ठे ।
“एकराघादियोगं तु नाडीदेवो न विद्यते ॥”
स यथा ।

“एकराघी च इन्द्रियोः शुभं स्थात् बमस्तके ।
चतुर्थं द्वयमे चेव लृतीयोकादशे तथा ॥”
समयहस्याद्वयमस्तके दोषः । तथा च ।
“योटके सप्तके मेषतुषे शुभमहयौ तथा ।
मिंहचाटी सदा वर्ण्यं चक्तिं तत्रावौच्छिवः ॥”
श्रीपतित्वहारनिष्ठ्ये ।
“सुहृदेकाधिष्ठयोगे ताराबले वशराघी वा ।
अपि नाथादियेषु भवति विवाहो हितार्थाय ॥”
राजमार्गः ।

“न राजयोगे महावैरिता च
न तारशुहिनं गणनयं स्थात् ।
न नाडीदोषो न च चर्वदृष्टि-
गैर्गाद्यस्ते सुनयो वदन्ति ॥”
राजयोगसु एकराघादियोग यत्र तत्त्वैव
नाथादिप्रसवतात् । श्रीपतित्वमालायाम् ।
“व्यव्ये भाजकयिद्युष्मा दृष्टुमेवोद्भूत्यं विक-
चारुगोः क्रमशूक्तोरपि महिषी व्यापः पुरः
सौरभौ ।

श्रीवैलोक्यगुक्तुरौ कपिरथोरभद्रयं वावरः
चिंहोऽशो ऋगराट् पशुष्व करटी वौनिच्च
भानामियम् ।
गोआग्रं गजसिंहमन्वमहिवं श्वेष्वज्ञ वभूर्गं
वैरं वानरमेषकच्च सुमहत्तदिहालीकूरम् ।
लोकानां यवद्वारतोऽन्यदपि च ज्ञात्वा प्रय-
त्रादिदं
दम्पत्योर्षु पश्यवोरपि सदा वर्णः शुभस्या-
र्थिभः ॥
मकरस्तेतं मिथुनं कथाकलसौ गौडीन्नरीनौ च ।
द्वृष्टुमुखेष्विमेषी कर्कटधनुषी च मित्रविधौ ॥”
घड्टकावितिषेषः ॥ * ॥ अरिपङ्कमाह ।

विवाहः

“मकरः करिकुलरिपुणा
कथा मेषिण सह भग्नसुलया ।
कर्किष्ठौ उष्णधनुषी
द्विचकमिथुने चारिविधौ ॥ * ॥
यदि कथाए मन्त्रा भर्तुः वर्षे च कन्यका ।
घड्टकविजानीयादित्तं चिदशैरपि ॥ * ॥
पुंसो इहात् सुतमहे सुतहा च कन्या ।
धर्मस्थिता सुनवती पतिवलभा च ।
हिहादशे धनएहे धनहा च कन्या
ज्ञप्ते ख्यता धनवती पतिवलभा च ॥”
घड्टकादौ तारानियममाह भौमपराक्रमः ।
“वौहुदे शुभवोर्विधौ तथोरैकाधिष्ठयेषु
वा
तारा घड्टसुमित्रमित्तदहनस्तेमार्थसम्भद्यहि ।
घट्कादै नवपत्तमे व्यधने योगे च पुंयोवितोः
प्रीत्यायुः सुखदृष्टिपृष्ठिनकः कार्यो विवाह-
सदा ॥” * ॥
गर्भः ।
“मरणं ताराविरोधे यहरिपुभावे चिरेत् ।
रोगादि नरनार्थोः घट्कादैके वैरमवश्यं भवेत्
दायु ॥” * ॥
यात्यः ।
“मैत्रादियोगेषु घड्टकादौ
तारा विष्वलरिनेधनास्याः ।
वर्ज्या विवाहे पुरुषोहुदो हि
प्रीतिः यरा जन्मसु ताराकासु ।
नन्त्रचमेकं यदि भित्तराशि-
नं दम्पती तत्र सुखं लभेताम् ।
विभित्तराशं यदि चैकराशि-
सदा विवाहः सुतस्यैव्यदायी ।
एकर्त्ता च यदा कथा राघेका च यदा
भवेत् ।

धनपृष्ठती नारी साध्वी भूत्तुप्रिया सदा ।
घड्टके गोमिथुनं प्रदेवं
कांस्यं स्वरूपं नवयस्तके तु ।
हिहादशाल्लोकनकाप्रताम्ब-
विप्राचीनं हेम च नाडीदेवो ।
मरणं नाडीदेवो कलहः घट्कादैके विप-
तिर्वां ।
अनपत्तता चिकोणी द्विहादशे च हारिद्रम् ॥ * ॥
हलविचनामणी ।
“हस्तास्त्रातिश्वित्वग्निः पुष्पमेत्तानि भानि ।
पूर्वाल्लितः शिवभरणीरोहणी चोत्तराल्ल-
प्राढुम्याकियसुडगण्यं नमेत सुनीक्षा ॥
चित्ताल्लेष्वानिर्विष्टमे वासवं वासवं
शकाग्नीर्भवश्वद्वन्द्वं च रचोगणोर्यम् ॥”
पलमाह श्रीपतिः ।
“स्वकुले चोत्तमा प्रैतिमेष्वामा देवमातृषी ।
देवामुरे कनिष्ठा च गृह्यमुन्नुवराचसे ।
रात्र्यां च यदा कथा मातुरस्तके वरी भवेत् ।
तदा गृह्यन् दूरस्तो निर्वनलमयापि वा ॥”

विवाहः

राजमार्गः ।
“यदि स्वादाचसो भर्ता कथका मातुरी भवेत् ।
विवाहे सुखमाप्नोति वैपरीत्यं विवर्जयेत् ॥”
युहजयार्थये ।
“देवा जयन्ति युहेन सञ्चया नाचं संश्रयः ।
रक्षसां मातुराशाच्च संयामे निश्चया न्यतिः ।
कर्किमीनालयो विप्राः चत्त्राः सिंहतुलाह्याः ।
वैश्वा युग्माजक्षम्भास्याः शूदा दृष्टव्यग्रन्त्याः ।
संज्ञाः परिष्येदिप्रिः चत्त्रियो नवभागभवेत् ।
यड्टाश्रयो भवेत्तेष्वत्तिसः शूदे प्रकोचिताः ।
वर्णश्रेष्ठो च या नारी हीनवर्णस्य यः पुमान् ।
महवपि कुले जाता नासौ भर्तीह रथ्यते ॥”
इति अबित्तिस्तत्त्वम् ॥ * ॥
अन्यत् उहात्तदेव दृष्टयम् ॥ * ॥ तत्रयोग
यथा । अथ ज्ञतद्विश्वाह्यः संप्रदाता जयस्तमये
संप्रदानशाकालायां गत्वा उत्तरतः लौगर्वेण वहा
विश्वरादिकं सञ्जीकत्य पश्चिमामिसुखेषुप-
विष्टस्तिष्ठेत् । ततोऽयत उपस्थिते वरे संप्रदाता
ज्ञताङ्गलिवरेण्यं कृत्यात् । ॐ साधु भवानास्ता-
मिति एक्षेत् । जामाता ॐ साध्वहमासै
इति वदेत् । संप्रदाता ॐ अर्चयित्यामो भवन्तं
इति एक्षेत् । जामाता ॐ अर्चय इति वदेत् ।
ततः संप्रदाता पादार्थाचमनीयगच्यमात्म्य-
व्याप्तकाङ्गुरीयसप्तकयज्ञोपवीतसप्तमैपूर्णा-
दिकं प्रदाय जामातरमवैयेत् । ततः संप्रदाता
दत्तियं जातु धत्वा ॐ अद्यात्मादि असुक-
गोत्रस्यामुकप्रवरस्यासुकदेवशम्भेषः पौत्रं
असुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यासुकदेवशम्भेषः पुत्रं
असुकगोत्रं असुकप्रवरं असुकदेवशम्भाशं
असुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यासुकदेवशम्भेषः प्र-
पौत्रों असुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यासुकदेव-
शम्भेषः पौत्रों असुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्य
असुकदेवशम्भेषः पुत्रों असुकगोत्रां असुक-
प्रदारों श्रीसुकोत्तिर्वेण एनां कथां शुभविदाहेन
दातुं एभिः पादादिभिः अभ्यच्च भवन्तमहं
द्वये । जामाता ॐ उत्तोऽस्मि इति वदेत् ।
संप्रदाता यथाविहितं विवाहकमी कुरु ।
जामाता ॐ यथाविहितः करवाणीति वदेत् ।
ततः लौगाचारादिकं कारथित्वा सुखचक्रिकी
कारथेत् । ततोऽये उपस्थिते वरे संप्रदाता
असुं मन्त्रं जपति । ग्रजापतिर्विष्टव्युष्ट-
द्विष्टोऽहंगीया गैर्दवता गयोपस्यापने विनि-
योगः । ॐ अहंगीया पुत्रवासां यैतुरभवद्य-
मे सा नः पद्यस्तौ दुहा सुतरा सुतरां
चमाम् । तती जामाता प्रजापतिर्विष्टव्यन्नौ
क्ष्वस्त्वो विराह्वेवता उपविश्वद्वैष्णवजपे
विनियोगः । ॐ इदमहमिसां पर्याविराज-
मन्नाद्यावाधितिलाभिः । इमं मन्त्रं जपन्नासने
प्राङ्मुख उपविश्वति । ततः संप्रदातापि पश्चि-
मामिसुख उपविश्वते । ततो दाता साम्यपश्च-
विश्वतिक्षुशप्तैः दिवामाधीसुखमयिं रथितं